

בס"ד ב' טבת ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 16:27
צאת השבת - 17:18
רבנו תם - 17:49
שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 847
@ השבת מוציאין ב' ספרים, לא אומרים "צדקתך".
@ ביום חמישי בערב "ברכת הלבנה".
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג, הצלחה, ולהבדיל לעיני יקיריכם. 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

כפטידין: "דוני ושפחז" (זכריה ב')

פרשת מקץ - חלוקה

מלבי"ם הפרשה:
< יוסף פותר את חלומותיו של פרעה ועולה לגדולה בארץ מצרים.
< יוסף נושא לאישה את אסנת בת דינה, אשר יולדת לו שני בנים: אפרים ומנשה.
< לאחר שעברו שבע שנות השובע, הגיעו שנות הרעב כפי שניבא יוסף.
< עשרת אחי יוסף באו מצרימה לשבור אוכל.
< יוסף הכירם והם לא הכירוהו. הוא דורש מהם להביא את בנימין.
< האחים סיפרו ליעקב על הקורות אותם, יעקב מסרב לשלוח את בנימין.
< יוסף מקבל את אחיו בכבוד רב ומסדר להם משתה כיד המלך.
< הבחינה והניסיון בגביע שנמצא באמתחת בנימין.

מלבי"ם הפרשה:
< יוסף פותר את חלומותיו של פרעה ועולה לגדולה בארץ מצרים.
< יוסף נושא לאישה את אסנת בת דינה, אשר יולדת לו שני בנים: אפרים ומנשה.
< לאחר שעברו שבע שנות השובע, הגיעו שנות הרעב כפי שניבא יוסף.
< עשרת אחי יוסף באו מצרימה לשבור אוכל.
< יוסף הכירם והם לא הכירוהו. הוא דורש מהם להביא את בנימין.
< האחים סיפרו ליעקב על הקורות אותם, יעקב מסרב לשלוח את בנימין.
< יוסף מקבל את אחיו בכבוד רב ומסדר להם משתה כיד המלך.
< הבחינה והניסיון בגביע שנמצא באמתחת בנימין.

"ויהי מקץ"
"ויהי" מלשון צער. הצער הוא על כך שהקץ מתעכב ועדיין לא באה הגאולה.
"כולנו בני איש אחד נהנו" (מ"ב י"א)
אמרו נחנו ולא אנחנו, לרמוז שחסר א' מהם - היינו יוסף. הילכך בא החיסרון באות א' שכוונתו אחד, ואולם אחר כך אמרו: שנים עשר אחים אנחנו ולא נחנו. הטעם הוא, משום שכשאמרו: שנים עשר אחים אנחנו, כללו גם את יוסף.
"וישיא משאות מאת פניו... חמש ידות וישותו" מה שהוסיף יוסף לאחיו בנימין יותר משאות משאר האחים הוא בכוונה תחילה, כדי לראות האם אחיו עדיין יש להם את מידת הקנאה כאשר היתה מקודם. שקינאו על כתונת הפסים, או שעזבו את מידתם. ונתברר לו כי עזבו מידת הקנאה, והראיה - כי באותה שעה: וישתו וישכרו עמו, כולם יחד עם יוסף ובנימין בשמחה וידידות בלי שום קנאה. (עץ החיים)

"ויהי מקץ"
"ויהי" מלשון צער. הצער הוא על כך שהקץ מתעכב ועדיין לא באה הגאולה.
"כולנו בני איש אחד נהנו" (מ"ב י"א)
אמרו נחנו ולא אנחנו, לרמוז שחסר א' מהם - היינו יוסף. הילכך בא החיסרון באות א' שכוונתו אחד, ואולם אחר כך אמרו: שנים עשר אחים אנחנו ולא נחנו. הטעם הוא, משום שכשאמרו: שנים עשר אחים אנחנו, כללו גם את יוסף.
"וישיא משאות מאת פניו... חמש ידות וישותו" מה שהוסיף יוסף לאחיו בנימין יותר משאות משאר האחים הוא בכוונה תחילה, כדי לראות האם אחיו עדיין יש להם את מידת הקנאה כאשר היתה מקודם. שקינאו על כתונת הפסים, או שעזבו את מידתם. ונתברר לו כי עזבו מידת הקנאה, והראיה - כי באותה שעה: וישתו וישכרו עמו, כולם יחד עם יוסף ובנימין בשמחה וידידות בלי שום קנאה. (עץ החיים)

פִּנְתַּת הַנְּיָבִים וְהַפְּתָא גַּמִּים
הַסְּבִיר / הָאִיר פְּנִים לַפְּלוּנִי = הַתִּיחַס אֲלוֹ בַּחֲפָה וּבְרָצוֹן .
זוגמה: בְּחוּרֵי הַיְשִׁיבָה מִתְבַּקְּשִׁים לְהַסְבִיר פְּנִיָּהם לְאֲבָרְכִים הַעִילוּיִים.
מקור: שְׁלֹא יָהָא הַדִּין מִסְבִּיר פְּנִים כְּנִגְדָּא אֶחָד וּמַעֲזָא פְּנִים [מִתְחַצֵּף] כְּנִגְדָּא הָאֶחָד [יְרוּשְׁלָמִי יוֹמָא מַג ב]. (ניבונכוו)

"שבע פרות יפות מראה"
תחילה ראה פרעה את יפות המראה ורק לאחריון ראה את רעות המראה, משום שרשעים תחילתן שלוה וסופן יסורים.
"צפנת פעלח"
היצר הרע הצפון ומסתתר בלב כל אדם היה גלוי לפני יוסף היטב. (זר זהב- סטריקוב)

הסינו ממשל מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

חודש טבת

מזל החודש: גדי, על שום שבחודש טבת בשנה מבורכת גשמים מתחילים השדות להוריק והגדיים יוצאים למרעה. טבת הוא החודש העשירי למניין חודשי השנה לציאת מצרים מניסן, והרביעי למניין חודשי השנה לבריאת העולם מתשרי.

שמות החודש: במקרא מוזכר החודש פעם אחת בלבד במגילת אסתר **"בחודש העשירי הוא חודש טבת"**.

רוב שמות החודשים במקור כנראה **בבלי** והוא ע"י שבי ציון. במקורות מוזכרים כמה טעמים לשם החודש:

טבת מלשון **טובה**, כי בחודש הזה היתה טובה לישראל.

"טבת גדלה בו הדסה". הדסה היא אסתר שנלקחה בחודש זה לבית המלך אחשוורוש ובכך צמחה טובה לעם ישראל, שכן אסתר השפיעה על ביטול גזרת המן.

(קידוש ירחים דר' פנחס).

טובה אחרת צמחה לעם ישראל בחודש טבת, **"שבו נהרג סיחון ועוג שנתיירא משה מהם"** (מדרש שמות החודשים).

סיבה אחרת לשם היא אולי מלשון **הטבה**, תיקון שיפור, ראש חודש טבת חל בסיום חג החנוכה והוא מקבל הארת נרות על כל ימי החודש, כי בראש תלוי כל החודש

כלומר בהטבת הנרות. ימיו 29 = כ"ט - ראשי תיבות: **כל-טוב**.

"בניד בשחילי זחיס" - חינוך

כדי להצליח בכל החלטות החינוכיות יש להשתמש במתכון של יוסף **"חכס"** ו**"נבון"**. החוכמה היא קליטת הנתונים והמצב והבנייה היא הסקת המסקנות באופן לא מאולץ אלא שהן צפות ועולות מאליהן.

יש לנו פגישה קבועה, יום יום, עם הצורך להחליט החלטות ישירות ומכריעות, החלטות הנוגעות לעתיד ילדינו כהורים וכמחנכים, החלטות הנוגעות ליחסינו עם בני המשפחה, ובכלל עם כל הסובבים אותנו במהלך היממה. בכל תחום שהוא, הרצינות היא אבן יסוד. העקביות וההשקעה, הם נקודת מוצא.

ה"חכמה" - קליטת הנתונים - היא ידיעת העצמים בתכונתם ובתעודתם. אדם המכיר את הנתונים הדרושים נקרא **"חכס"**. ה"בניה" - עיבוד הנתונים - שתי דרגות יש בה. יש בניה שהיא ראיית תוך הדברים לעומקם, לשרשם, לאופן פעולתם ולסיבתם.

מבאר בפרשתנו רבי שמשון רפאל הירש את הפסוק **"ועתה ירא ה' איש נבון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים"**:

"דומה שניתנות כאן שתי אזהרות חשובות, הרוצה לחנך את ילדיו - בטבע ובתורה - על תכונות הדברים ותעודתם, הרי הוא זקוק למלוא המרץ הרוחני, לריכוז מוחלט של כל כוחות הרוח למען ישיג את המציאות האמיתית כולה".

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

כרכות ואיחולים לפסחים

כרכות ואיחולים לפסחים
 כריתם ומירב מוסאי
 בהגיע יהודה ניי למצוות
מציאות יהי רצון שיעלה
 במעלות התורה והיראה.
 שיתברך ברוחניות ובגשמיות
 ויעליח בלימודיו ובכל דרכיו
 וברכה לצחק ושושנה מוסאי
וליהודה וגילה כהן
 שיראו נחת מיוצאי חלציהם

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

וְיִהְיֶה מִקֵּץ שְׁנֵתִים יָמִים וּפְרָעָה זֹכֶם וְהָיָה עִמָּדְךָ עַל הַיָּאָר:

פרשת מקץ לעולם יוצאת בשבת חנוכה. ורמזים מהפסוק:

ויהי = ו - ובכסלו. יהי - גימטריא כה'.

(בכה' בכסלו חוגגים חנוכה)

מקץ = מכסלו קמו צריו.

שנתים = שמאל נר תדליק, ימין מזוזה.

ימים = ימנע מבכיה ימנע מהספד.

(שדברים אלה ואבלות אסורים בחנוכה)

ופרעה = ופירשו רבותינו עליהם השלום.

חלם = ח' לילות מדליקין.

והנה עומד = וצאת הכוכבים נדליק הנרות עד מניעת דרכים.

(עד שתכלה רגל מן השוק).

על היאר = עד ליל השמיני ישרפו אור רובם.

וכן לומדים את הלכות חנוכה מכל האותיות:

א - ח. = א' נר ראשון, ב' נר שני וכך הולך ומוסיף עד ח'.

ט = טפחים.

י = עשרה.

כ = כשרה. מעשרה טפחים והילך החנוכה כשרה.

ל = למעלה.

מ = מעשרים.

נ = נר.

ס = סוכה.

ע = עירוב.

פ = פסולה. (נר, סוכה, עירוב, מעל עשרים אמה פסולים).

צ = צריך.

ק = קדושה.

ר = ראויה.

ש = שלושה הנ"ל צריך בהם קדושה.

ת = תמיד.

(הובא מספר כסא רחמים, לאחד מחכמי העדה הפרסית).

דִּין בֶּן אוּבַד בֵּת נְשׂוּאִים הַמֵּת אֲרָחִים אֶצֶל הוֹרֵיהֶם

כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שבן או בת נשואים, המתארחים אצל הוריהם, אינם צריכים להשתתף כלל בהוצאות השמן והפתילות, משום שהם נחשבים ממש כבני הבית, ויוצאים ידי חובה בהדלקת הנרות של בעל הבית. מכל מקום כתב הגאון רבי דוד יוסף שליט"א, שאף באופן כזה נכון להחמיר להשתתף בהוצאות השמן והפתילות.

"זאת חנוכה"

ביום ראשון, "זאת חנוכה" - מסתיימים שמונת ימי החנוכה, ולכך כמה השלכות הלכתיות:

לגבי השמן שנותר בחנוכה - מה שנותר מההדלקה של אתמול, המנהג הוא להשתמש בו להדלקה של היום. מה שנותר לאחר היום השמיני, יש בו קדושה - אסור בהנאה, ואין להשתמש בו לשום צורך שהוא, אלא לשורפו במדורה לעצמה. הוא הדין לפתילות שנותרו בחנוכה.

מנהג ישראל קדושים, לשמור את השמן והפתילות ולהצניעם עד ערב פסח ולשורפם עם ביעור החמץ.

בדרך כלל בחנוכה אנו קוראים בפרשת - "מקץ". בסוף פרשת "מקץ" נכתבו מספר התיבות (המילים) בפרשה 2025.

המילה נר בגימטריא 250 כפול שמונת ימי חנוכה נקבל 2000 נוסף את היום שבו נחוג את חג החנוכה כה' (25) בכסלו נקבל יחד 2025, (כמנין התיבות בפרשה).

($2000 = 8 \times 250$, $2025 = 2000 + 25$)

יהי רצון שבזכות הדלקת נרות החנוכה נזכה בקרוב להדליק נרות בחצרות קדשך - בבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימנו, אמן כן יהי רצון.

ה'דעות? סיפור מההפטרה הפטרת מקץ: זכריה פרק ב' פסוק יד'

ההפטרה הקבועה לפרשת מקץ היא משפט שלמה במלכים א' פרק ג'. בדרך כלל אין קוראים הפטרה זו כיוון שברוב השנים חלה שבת חנוכה בפרשת מקץ. בפעם האחרונה שקראנו את ההפטרה הזאת היה בשנת תשס"א, ובע"ה בשנת תשפ"א נקרא אותה ההפטרה מתחילה: "ויקץ שלמה והנה חלום" ואילו פרשתנו פותחת "ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חולם חלום...". ובהמשך: "ויקץ פרעה והנה חלום". החלומות תופסים מקום מרכזי בחייו של יוסף, ובגלל החלומות קיבל מאחיו את התואר "בעל החלומות", וגרם לקנאתם, קנאה שהביאה למכירתו למצרים. חלומות שר המשקים ושר האופים, בבית הסוהר, נטעו בו תקוה לשחרור, אך שר המשקים לא זכר את יוסף וישכחחו. חלומות פרעה הוציאוהו מבית האסורים ועל פי העצה שיעץ יוסף לפרעה העלה אותו פרעה לדרגת משנה למלך מצרים. פרעה רואה את חוכמתו של יוסף: "אין נבון וחכם כמוך" כך גם שלמה, ה' אומר לשלמה "הנה עשיתי כדברך, הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך, ואחר כך לא יקום כמוך". חוכמת שלמה הוציאה אותו ממצרים. כאשר אומר פרעה ליוסף "ואני שמעתי עליך לאמור תשמע חלום לפתור אותו", עונה יוסף: "בלעדי, אלוהים יענה את שלום פרעה".

הפטרות חנוכה:

הנביא זכריה חי בימי שיבת ציון ופעל לעידוד העלייה לארץ ישראל ובניית בית המקדש השני אשר נמנע על ידי העמים השכנים שהתנכלו לעם ישראל. המצב הכלכלי בארץ היה גרוע וההתלהבות של העם ירדה. זכריה הנביא הבטיח לעם שלמרות הקושי בבניית המקדש ה' ישרה את שכינתו בתוכו "הנני בא ושכנתי בתוכך נאום ה'", ומעודד את העם שלמרות החוסר משאבים אל להם לצפות לבית מפואר כמו ששלמה המלך בנה, ומבטיח כי "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון". ממשך הנביא ואומר שהמלאך העיר אותו משנתו ושואל מה אתה רואה ואומר "ראיתי והנה מנורת זהב כולה... ושבעה נרותיה עליה".

סיכום: אנו רואים את הקשר של ההפטרה גם לפרשה כמו כשהגיע זמנו של יוסף להיגאל מבית האסורים עשו זאת במהירות שנאמר "וירצוהו" כך גם בניין המקדש השני שלמרות הקשיים ובעידודו של זכריה נבנה במהרה על תילו. ובע"ה נזכה לבניין המקדש בקרוב ממש אמן. (בברכת השם ג.י.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

סיפור נסים מקצה החושך

היה חושך מוחלט, הם לא הבינו מה קורה. וכשיוסף התגלה, הכל התבהר ולא היו יותר שאלות. כשמעתי את הדברים האלה הרגשתי שה' מדבר אליי, ושהרב נבחר להיות הצינור דרכו מועבר אליו המסר. אשתי, שישבה בעזרת נשים, קמה והסתכלה עליי תוך שהיא מצביעה על הרב. הבנתי ממנה שגם היא חשה את אותה הרגשה.

בשבת בבוקר אני קם לתפילת שחרית, ואשתי מספרת שאבא שלה הופיע בחלומה כשחיוך על פניו. היא שאלה אותו למה הוא מחיך, והוא ענה: "אני מחיך כי דברים טובים קורים".

בצהרי שבת הרגשנו בידות ועצבות. לא הבנתי מה פשר כל התהפוכות האלה, בבוקר שמח, בערב עצוב, ובמיוחד שהשבוע הרגשתי ירידה מבחינה רוחנית.

לקראת ערב, לפני ערבית, אני מחליט שאני פותח את הספר של הרב לוגסי, "יכל עכבה לטובה".

פתחתי את הספר במקום בו הרב הסביר שלאדם יש את לוחות הזמנים שלו, אבל לקדוש ברוך הוא יש את לוחות הזמנים שלו, והם הקובעים. פעמים רבות נדמה לנו שיש עיכובים, כי לוחות הזמנים לא תואמים. כל מה שה' שולח לאדם, הוא צריך לדעת שהכל לטובה, ולבטל את עצמו בפני הרצונות של ה'. אם הוא פועל בדרך הזו, הוא ככל הנראה יראה את הישועה.

אני זוכר שאני לא מפסיק לחזור על המשפט: "מה שה' רוצה זה מה שאני רוצה". ככה פעם אחר פעם, ואני מרגיש שזה נכנס לי לתודעה ופשוט ממלא אותי. אני מתחיל פעם נוספת להתמלא שמחה אמיתית, ומשלים עם המצב. זה מה שה' רוצה, וזה הדבר הכי נכון עבורי. אני קם, ולפני שאני יוצא לתפילת ערבית אני אומר לאשתי שהעיקר להיות בשמחה, ושכל מה שה' עושה זה לטובה.

במוצאי שבת אשתי לא חשה בטוב. היא התלוננה על עייפות וחולשה. הצעתי לה ליטול אקמול, אך היא התעקשה שהסימפטומים מצביעים על... הריון.

התחלתי לדבר עם בורא עולם. אני אומר לו שאני לא מבין מה הוא רוצה ממני. הלא כבר השלמתי עם המצב, הרי ניסינו כמה פעמים, קשה לנו עם האכזבות, ואין לי כוח נפשי לראות את אשתי בוכה. אשתי ביצעה בדיקת הריון ופתאום אני שומע את המילים שנחרתו בזיכרוני לעד: "אני לא מאמינה,

זה נס חנוכה, נס חנוכה". בראשי אני חושב שאין ספק שהיא מדמיינת, נצבט לי הלב, אחרי כל הייסורים שהיא עברה. ברקע נשמע השיר של אברהם פריד, "הפכת מספדי למחול ליי". בדיוק כל מה שכיוונתי לאורך כל התקופה הארוכה. אני עומד נפעם, וזוכר בהשתלשלות העניינים במהלך כל החג.

לא אשכח את הלילה ההוא. כל הלילה בכינו, התרגשנו וצחקנו, ולא ידענו איך אנחנו מבשרים בשורה כזאת משמחת, לאחר הרבה שנים של המתנה וציפייה, לכל בני המשפחה.

למחרת בבוקר, רצתי לתפילה בשמחה עצומה. נסעתי לירושלים, לכיוון הכותל, כדי להודות לה'. חשוב לי מאוד להעביר את המסר לכל מי שמחכה לישועה. אין ייאוש בעולם כלל. אשתי ואני סיכמנו שאם נזכה לישועה, נפרסם את הנס. חנוכה שמח.

ברצוני לשתף אתכם בישועה שהתרחשה בחג חנוכה. אני ואשתי נשואים עשר שנים. במשך תקופה ארוכה ניסינו להיפקד בזרע בר קיימא, אך נחלנו אכזבות.

בשנים הראשונות לנישואינו היינו זוג מסורתי, שהקפיד לשמור שבת וכשרות. ככל שחלפו השנים הבנו שהניסיון הוא כנראה אות משמיי, ושעלינו להתחזק ולדקדק בשמירת שבת, טהרה, ובקיום מצוות. בנוסף, במעמד של רב מקובל, אשתי קיבלה על עצמה לכסות את ראשה בכיסוי מלא. הקבלה לא הייתה קלה, מאחר ועבדה בסביבה חילונית.

עברנו תקופה ארוכה וקשה בניסיון להביא ילדים לעולם. התייעצנו עם מיטב הרופאים, ביצענו בדיקות שעלו לנו כסף רב ולוו בכאב פיזי ונפשי, נפגשנו עם רבנים רבים, קיבלנו ברכות, פקדנו קברות צדיקים. אשתי עברה טיפולים קשים וכואבים. הרגשנו שהגענו לקצה. התייאשנו מאחר וניסינו הכל והישועה לא הגיעה. החלטנו לקחת פסק זמן. כשהרגשנו שאנחנו מוכנים לטיפול נוסף, אשתי התבשרה בבשורה מרה וכואבת. אביה עליו השלום נפטר תוך זמן קצר. התחושות היו קשות, היא קיבלה את זה בצורה קשה מאוד, ואני ניסיתי לחזק אצלה את האמונה ולעודדה.

לאורך כל הזמן הזה, בתפילות שלי תמיד התמקדתי בפסוק "הפכת מספדי למחול ליי" (תהלים ל'). האמנתי שמתוך כל הצער והחושך, ה' יעשה לנו נס.

בחג חנוכה אני ואשתי הדלקנו את הנר הראשון. הייתה שמחה בבית שאי אפשר לתאר.

למחרת אני קם לתפילת בוקר כהרגלי בקודש. אני מרגיש שהתפילות לא זורמות, ממש נהיה קשה, אבל השתדלתי לא לחשוב על כך. גם במנחה חוויתי את אותה תחושה. כך זה נמשך כל ימי החג. הרגשתי כבדות בתפילה שאי אפשר להסביר.

בנר השמיני, קרובת משפחה ניגשה אליי ואמרה: "אתה יודע שבנר השמיני יש סגולה מיוחדת, כדאי שאתה ורעייתך תתפללו ותבקשו". אמרתי לה שהתייאשנו מסגולות ושכבר ניסינו הכל. היא אמרה: "אתם השתנתם לטובה, התקרבתם לבורא עולם, עשייתם השתדלות רבה, תאמינו ויהיה בסדר". החלטתי לשמוע בעצתה.

ביום השמיני של חג חנוכה הבחנתי שחסרים שלוש כוסות מזכוכית לחנוכייה, לכן, בתשע בערב, נסעתי וקניתי אותם. הגעתי הביתה, בירכתי והדלקתי את הנרות וניסיתי להתפלל. אף מילה לא יצאה לי מהפה. בדרך כלל אני מתחבר לתפילה ונהנה מכך. החלטתי לנגן בגיטרה ולהעביר בתפילה לאור הנרות. בזמן הניגון, התחלתי לדמוע, התפילה הייתה מיוחדת, אשתי שעמדה לידי ממש התרגשה.

בערב שבת הגענו אשתי ואני לתפילה בבית הכנסת. הרב העביר שיעור בין מנחה לערבית. הוא סיפר על יוסף במצרים, ועל ההתגלות שלו מול אחיו. הרב הסביר שלעתים אדם עובר במהלך חייו משברים וניסיונות, הוא נמצא בחושך. עד לרגע שבו ה' מתגלה אליו, ובבת אחת הוא יוצא מהחושך אל האור, והוא רואה את הישועה. בדיוק כמו במקרה של יוסף עם אחיו. עד שהאחים הבינו שזה יוסף,